

[Justitsministeren]

der på grund af nationalitet, religion m.v. muligvis ellers kan komme i strid.

Spm. nr. S 1299

Til *indenrigsministeren* (14/6 85) af:

Carsten Andersen (SF):

»Agter ministeren at iværksætte en undersøgelse af, i hvilket omfang langtidsfiksering af psykiatriske patienter anvendes?«

Begrundelse

Langtidsfiksering opfattes som systematisk fiksering af patienter i tilfælde, hvor psykiatriske afdelinger behandlingsmæssigt/mandskabsmæssigt ikke er i stand til at tilbyde relevant behandling af vanskelige patienter.

Det er nu ikke længere skjult, at tvangsfiksering sættes i stedet for behandling eller omsorg af vanskelige behandlingstilfælde inden for psykiatrien. I forbindelse med tvangsoverførsel af en 21-årig ung mand – der havde været fastspændt i 3 måneder – fra amts-hospitalet i Augustenborg til sikringsanstalten i Nykøbing Sjælland, spurgte jeg, hvilke behandlingstilbud sikringsanstalten kunne tilbyde fremfor et almindeligt psykiatrisk hospital.

Det blev oplyst, at sikringsanstaltens eneste tilbud er bygningsmæssige indretninger og gode personalenormeringer.

Indlæggelse på sikringsanstalten opfattes af sikringsanstalten selv som den mest indgribende form for frihedsberøvelse i Danmark, og på dette sted opfattes bæltefiksering i lange tider ad gangen, måske i månedsvi, som »utilladeligt inhumant«.

Spørgeren må deraf slutte, at bæltefiksering i længere tid af psykiatrien opfattes som mangefold værre end anbringelse i sikringsanstalten, selv om der ikke i sikringsanstalten tilbydes en mere individualiseret psykoterapeutisk orienteret behandling.

Det er altså muligt at få patienterne ud af bælteerne. Det er et resourcespørgsmål på de enkelte hospitaler og dermed et politisk spørgsmål.

Svar (21/6 85):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Sundhedsstyrelsen vil i nær fremtid udsende supplerende retningslinjer om betingelser-

ne for at anvende fiksering. I forbindelse hermed vil bl.a. blive fastsat, at omfanget og arten ikke blot af tvangsfiksering, men også af beskyttelsesfiksering, særskilt skal registreres på de enkelte afdelinger.

Der vil herefter være grundlag for, at den enkelte amtskommune som ansvarlig for de psykiatriske sygehuse og afdelingers drift løbende vil kunne vurdere omfanget af fikseringer. Jeg finder derfor ikke anledning til at iværksætte en undersøgelse som nævnt i spørgsmålet.

Spm. nr. 1300

Til *forsvarsministeren* (14/6 85) af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Vil ministeren oplyse, om forsvarets personel har lov til egenhændigt at destruere giftaffald, som det er sket i Nordjylland, hvor personellet forsøgte at afbrænde sennepsgas, eller om sådanne bortskaffelser ikke henhører under miljøministeriets område?«

Svar (25/6 85):

Forsvarsministeren (Engell):

Forsvarets personel har i almindelighed ikke lov til selv at destruere olie- og kemikalieaffald.

Opmærksomheden henledes dog på, at forsvaret og civilforsvaret bistår fiskeriet med bl.a. sporing og rensning af gasforurenede fiskerkuttere m.m.

Spm. nr. S 1301

Til *forsvarsministeren* (14/6 85) af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Vil ministeren oplyse, om der er sket personskade i forbindelse med behandlingen af sennepsgas, og i bekræftende fald oplyse i hvor mange tilfælde, samt oplyse, om der er ydet erstatning til de skadelidte?«

Svar (25/6 85):

Forsvarsministeren (Engell):

Der henvises til min besvarelse af 13. juni 1985 af spørgsmål nr. S 1255 fra spørgeren, hvori jeg bl.a. oplyste antallet af skadede ved omgang med opfisket gasammunition ved Bornholm.